

Orbán: Zvolme si nezávislost a spolupráci národů místo globální vlády a kontroly.

Autor: Guillaume Durocher

Maďaři si nedávno připomněli **dvašedesáté výročí** povstání svého národa proti komunismu z roku 1956, tvrdě potlačeného SSSR. Reakce Západu se tehdy omezila na prázdnou rétoriku. Maďarský premiér Viktor Orbán využil příležitosti nejen k připomínce maďarského boje za svobodu, ale také otevřenému varování Evropanů před největší výzvou, jíž naše civilizace a rodina národů v tomto století čelí: **umenšení pozice našich národů na bezmocné, zranitelné menšiny ve svých vlastních historických domovinách**. Pokud je mi známo, bylo to poprvé, kdy hlava evropské vlády otevřeně promluvila na obranu zájmů „původních Evropanů“. Mainstreamová média tuto přelomovou a historickou událost velkým dílem ignorovala.

Orbánův projev byl pro posluchače i čtenáře velmi inspirativní. Začal tím, že:

Matematický zákon říká, že výsledek násobení dvou záporných čísel je vždy kladný. Tato pravda není úplně samozřejmě pochopitelná. Pokud si však tento zdánlivý paradox přeložíme do jazyka dějin, jasně a zřetelně se nám ukáží hlavní

linie maďarských dějin. Takřka všechny naše pokusy o revoluce a nabytí svobody totiž skončily negativním výsledkem: porážkou, mrtvými, represáliemi. Přesto ale tyto strážně nakonec vedly k výsledku pozitivnímu: přežití národa a zachování jeho svobody.

Na to bychom si měli vzpomenout pokaždé, když nás přepadne sklíčenost z vývoje událostí. Osobně jsem pevně přesvědčen, že naši lidé se umí ze svých omylů poučit: čím větší utrpení, tím silnější bude i úprava našeho chování a následná obroda.

Orbán se znovu a znovu vrací k přežití maďarského národa a hrdinství nutnému k jeho zachování. Zatímco po 1. světové válce došlo k roztříštění maďarského národa na území několika nezávislých států, sovětská okupace po 2. světové válce nejen zadusila svobodu země, ale také zašlapala do země „naši kulturu – křesťanskou maďarskou kulturu, vytvořenou v průběhu uplynulého tisíciletí generacemi našich předků v samém srdci historického Maďarska“.

S koncem studené války a osvobozením roku 1989 si Orbán nedokázal představit, že zkáza Evropy přijde ze Západu prostřednictvím politické korektnosti a masové imigrace:

Ani ve snu bychom si neuměli představit, že jednoho dne... evropské národy, včetně toho našeho, budou stát před dosud nepoznanými výzvami. Ani ve snu bychom si neuměli představit, že největším nebezpečím nebudou pro Evropu vojenské hrozby zvenčí, ani ruská či americká rozpínavost – ale Evropa samotná. Kdo by si kdy pomyslel, že nejúspěšnější světadíl na Zemi, domov nejbohatších kultur, nejpokročilejších technologií, nejlepších škol světa a místo s nejvyšší životní úrovní, jakou kdy lidstvo poznalo, se za pár let ocitne na sestupné trajektorii, stále blíž pokraji zkázy.

Orbán utvrzuje význam národní identity a národního státu, jež pomohly vytvořit podmínky pro vznik moderní evropské svobody a dynamiky. Vystupuje proti **globalistům**, kteří usilují o vznik „evropského impéria“ s otevřenými hranicemi a vnucují suverénním státům afro-islámské migranty:

Evropané se rodí jako synové a dcery svých národů. Na svět přichází jako Němci, Francouzi, Italové, Poláci nebo Maďaři. Tak velí přírodní i historické zákony. Když malé děti vysloví svá první slůvka, bývá to v polštině, chorvatštině, švédštině, angličtině nebo maďarštině. Tím se Evropa liší od ostatních kontinentů: je domovinou národů, nikoliv tavicím kotlíkem. Kdo by si tak pomyslel, že imperiální idea, která v minulosti Evropu opakovaně zanechala v troskách, znovu vystrčí hlavu? Kdo by si býval pomyslel, že nám někdo bude zvenčí diktovat, s kým bychom měli v naší vlastní zemi žít bok po boku? Kdo by mohl čekat, že se

Maďarsko s Polskem stanou terči vyhaných útoků nebo že na adresu Rumunska, Slovenska a dokonce i Itálie budou zaznívat různé výhrůžky.

Evropská velikost, síla i sláva jsou plodem vzájemné spolupráce a soupeření jejích národů. Ty vzájemně uznávaly svá práva, ochraňovaly zájmy svých občanů, dokázaly dobře spolupracovat a společně požívat požehnání míru, blahobytu a bezpečí. Oheň v srdcích vlastenců inspiroval sebeobětováním, nezištnost, vědecký pokrok i úžasné umělecké výtvořky.

Obhajobou „Evropy národů“ namísto jediné multikulturní říše se Orbán řadí mezi pokračovatele myšlenek lidí jako **Raymond Aron**, podle něhož byl evropský národní stát „mistrovským politickým počinem“ a „dějinným veledílem“, protože umožnil nebyvalou úroveň solidarity ve společnostech čítající až desítky milionů příslušníků.

K vizi globalistů Orbán říká:

V Bruselu vládnu lidé, kteří chtějí nahradit spojenectví svobodných zemí evropskou říší, impériem vedeným ne zvolenými vůdci národních států, ale bruselskými byrokraty. Příznivce této ideje ale v hojných počtech najdeme i ve vládách mnoha evropských zemí. Proto můžeme celkem spolehlivě říci, jak by vypadal tento překrásný nový svět, pokud by dostali volnou ruku: **příchod dalších a dalších mužů v bojovém věku z cizích světadílů i kultur, kteří si už během našich životů přizpůsobí evropská města ke svému obrazu a pomalu, ale jistě promění původní Evropany v menšinu. Z teroru se stane nedílná součást života ve velkoměstech, z politické manipulace každodenní realita ospravedlňovaná zásadami právního státu a svoboda projevu a tisku se bude vztahovat jen takové projevy, které věrně opakují stanovenou linii.**

Z naší žité reality asi nejvíc bijí do očí dvě věci: nemilosrdné potlačování a ekonomická likvidace všech, kdo vysloví myšlenky a skutečnosti neslučitelné s ideologií vládoucí elity, a pak také redukce nás „původních Evropanů“ do menšinového postavení. Tento vývoj znamená, že naše životy budou vydány napospas nových afroislámským většinám s mizivou úctou k našim právům i liberálním tradicím jako právní stát, svoboda slova či práva jednotlivce proti státu. Podobně jako křesťanské menšiny v Libanonu, kosovští Srbové nebo tibetské společenství v Tibetu (už dnes zaplaveném čínskou imigrací) tak budou Evropané žít v ovzduší neustálé hrozby, vystaveni rozmarům cizí a nepřátelsky naladěné menšiny.

Orbán podotýká, že masová migrace do Evropy, zvláště pak invaze asi dvou milionů migrantů odstartovaná v roce 2015 akcemi německé kancléřky Angely Merkelové, byla vědomě umožněna předáky Evropské unie navzdory odporu veřejného mínění:

Lidé s ambicemi udělat z Evropské unie evropské impérium jsou bez výjimky stoupenci imigrace. Sami přiznávají, že ochota přijetí migrantů je pro ně kritériem evropské příslušnosti, a tak od všech zemí očekávají, že se bezodkladně stanou multikulturními útvary. Dnes už jasně vidíme, že zcela záměrně nevyužili ohromné policejní a vojenské zdroje, že záměrně neochránili Evropu před masami migrantů. Pokud jsme to dokázali my, mohli tak snadno učinit i oni. Nechyběly tedy zdroje ani schopnosti, ale vůle. Bruselský „předvoj“ i další odpůrci národních států mezi jejich předáky i dnes vnímají migraci příležitost. Vidí v ní šanci nahradit Evropskou unii národních států multikulturním impériem se smíšeným obyvatelstvem, zglajchšaltovaným do zdání jednoty: Evropa bez národních států, elita odštěpená od svých národních kořenů, konglomerát nadnárodních mocenských zájmů v koalici s finančními spekulanty. Pro George Sorose by to byl úplný ráj.

Orbán je realista a jeho pozice je plně slučitelná se západní politickou tradicí od Platóna s **Aristotelem**: rozmanité obyvatelstvo, postrádající sdílenou identitu či solidaritu, je mnohem snáz ovladatelné pro bezskrupulózní elity, jež si svou vlastní identitu i skupinovou solidaritu pochopitelně žárlivě stráží. Kritici **evropské integrace** dlouhodobě poukazují na to, že pro mnohé zastánce integrace jsou lidé jen pouhými vykořeněnými atomy, s nimiž si mohou mezinárodní síly volně pohrávat.

Soros je pro Orbána ztělesněním globalismu a sil prahnoucích po zničení Maďarska. Často kvůli tomu bývá obvinován z rozdmýchávání antisemitismu. Z listu **Haarec**:

Jeden z plakátů, které si strana Fidesz během předvolební kampaně objednala, varoval, že „opozice bezprostředně po volbách začne přivážet a usazovat v zemi migranty“ a vyzýval voliče, aby „Sorosovým lidem“ znemožnili sestavit vládu.

Orbánovo protisorosovské tažení je v Maďarsku viditelné na každém kroku. Maďarská média dokonce přinesla zprávy o tom, že školáci ho považují za „dávla“ a používají při svých hrách jeho jméno jako nadávku. I po volbách zůstává jeho obličej rozset po centru Budapešti na stovkách a tisících plakátů a nálepek Fideszu.

Protisorosovská kampaň dlouhodobě čelí kritice pro využívání jen lehce – nebo takřka vůbec – skrývaných antisemitských termínů a výjevů.

Vraťme se ale k Orbánovu projevu, uzavřeném výzvou k volbě národa před globalismem.

Zvolme si nezávislost a spolupráci národů místo globální vlády a kontroly. Odmítněme globalistickou ideologii a přijmeme místo ní za svou vlasteneckou kulturu. Svět bude bohatším a lepším místem, bude-li pokryt rozmanitou mozaikou

národů. Věříme, že každý národ je svým vlastním způsobem pozoruhodný a jedinečný, takže se může stát majákem v oné části světa, která mu byla svěřena do správy.

Nepochybuje ani o hodnotě rodin, historické paměti a vlasteneckého cítění pro blaho společnosti:

Věříme v silné rodiny a naše dějiny i tradice jsou v našich očích čímś výjimečným. Oslavujeme své hrdiny a především milujeme svou zemi. Nemíníme se jich vzdát – nezdáme se jich – jen proto, abychom na jejich místo přijali jakoukoliv imperiální nebo globální správu. Nehodláme vymazat naše národní cítění, naopak jej chceme pěstovat, a tak otevřít a uskutečnit celý potenciál a talent maďarského národa.

V moři zrady západní politických vůdců se Viktor Orbán stal osamělým hlasem, který nás varuje před blížícím se nebezpečím. Opakovaně zdůraznil nutnost demografické i kulturní obrody evropských národů coby nezbytného předpokladu nejen našich občanských svobod, ale přežití samotného. Kdo má uši, slyš. Při pohledu na vznik populistických vlád kritických k imigraci a nakloněných podpoře evropské porodnosti v Polsku, Rakousku a Itálii se zdá, že se skutečně mnozí konečně probouzejí.

Orbán během připomínkového aktu maďarského boje za svobodu hovořil i o přežití „původních Evropanů“. Maďarský premiér se tímto gestem postavil za svobodu všech Evropanů. „Původní Evropané“ se musejí stát pojmem, který bude zaznívat z úst všech evropských patriotů!

Úvaha Guillaumea Durochera Orbán: EU Leaders are “Slowly But Surely Turning Indigenous Europeans Into a Minority” vyšla na stránkách The Occidental Observer 10. listopadu 2018.